

Dr. Beeker

Overpeinzingen

Ik heb deze week een nascholing gedaan van twee dagen in Valkenburg. Als je dan toch de praktijk uit moet, kan je het maar beter op een prettige manier doen toch? Lekker een paar dagen slempen in Valkenburg in een rustiek hotel, af en toe wat informatie aanhoren.

Nou ja, dat dacht ik dus, maar dat was niet het geval! Ik voelde me een beetje schuldig over mijn afwezigheid in de praktijk en had voor de zekerheid een auto-reply geschreven (voor de e-mail). De auto-reply was zo in de trend van "Ik ben er helaas niet, maar ik kom terug als een wijzer man". Grappig, de reacties van de patiënten variëren van "maar je bent toch al heel wijs?" via "een wijze man, die hebben we nodig" tot "dan verwacht ik straks wel een wijs antwoord". Maar goed, die nascholing was behoorlijk aanpoten en het eten was niet geweldig, dus echt werken!

Tijdens zo'n nascholing krijg ik altijd een wegzakker na het eten, dan gaan ze na een warme maaltijd, ik eet normaal nooit warm tussen de middag, dia's vertonen. Nou, dan kan je mij afvoeren, de postprandiale dip hakt erin en ik raak onderzeil. Tijdens zo'n moment van overweging bedacht ik mij opeens dat ik nog niet ben terug gekomen op een ander stukje van me, ik wilde al een tijdje vertellen over Daan en de zeven vormen van intelligentie.

Zoals U zich misschien herinnert, ging het bij Daan om een middelbare school advies op basis van de indrukken van de leerkracht, voornamelijk gebaseerd op de beperkingen van Daan; daarbij de mogelijkheden van Daan volledig uit het oog verliezend. Een intelligentietest werd hem niet aangeboden, in plaats daarvan was het advies Vmbo-kader en dat sloot in mijn ogen helemaal niet aan bij de vaardigheden van Daan.

In de jaren zeventig van de vorige eeuw ontwikkelde meneer Gardner een schema van meervoudige intelligenties en ware Daan getest langs deze schaal (iets wat in de VS standaard gebeurt), dan was het advies zeker anders geweest. (het volledige stuk staat op mijn site).

Onlangs sprak ik de moeder van Daan en wat was het geval? Daan doet het prima op zijn nieuwe school, hij heeft alleen maar negens of hoger en hoeft nauwelijks te leren. Dat komt natuurlijk doordat hij te laag is ingeschat door zijn basisschool, en nu is het probleem dus weer hetzelfde: als je geen intellectuele uitdaging ervaart op school, ga je je vervelen en om die verveling tegen te gaan ga je sommige dingen doen en daarmee trek je negatieve aandacht. Daarmee zou het cirkeltje rond zijn en gaat het

met Daan weer net als op de basisschool. Gelukkig heeft zijn moeder wel geleerd van de basisschool en inmiddels is Daan opgeschaald met meer en moeilijkere opdrachten, de negatieve cirkel ontwikkelt zich niet. Wilt u dat uw meervoudige intelligenties getest worden? Op de site van Quest staat een test (www.quest.nl).

HNP

Nu zou ik op deze plaats nog wat vertellen over de behandeling van de HNP. De meest voorkomende behandeling van HNP is; geen behandeling.

Herinnert u zich het plaatje van de vorige keer nog? De uitstulping van de tussenwervelschijf drukt de zenuw opzij (de gele jongens) en die vinden dat niet leuk. Maar na verloop van tijd kan die tussenwervelschijf weer terug floepen, het is niet voor niets een soort van siliconenkit-achtig materiaal en als het even meezit schuift het terug in zijn jasje. Vroeger moest je dan weken lang plat op bed liggen, en omdat niemand dat volhield, spotten we hen dan maar plat met Valium. Dan waren ze zo suf dat je er weinig last van had, maar kregen ze wel weer een trombose been en daarom gaven we er bloedverdunners bij. Al met al een heel circus en daarom vond dat meestal in het ziekenhuis plaats. Toen ik mijn co-schap neurologie deed had je

twee zalen, in de ene zaal lag iedereen te snurken doordat ze in coma waren als gevolg van een hersenbloeding en in de andere zaal lagen ze te snurken door de Valium. Boeiend vak!

Deze behandeling wordt nu niet meer gebruikt, uiteindelijk kwamen er achter dat je beter met fysiotherapie of met manuele therapie de patiënt op de been kon houden, binnen 3 tot 6 maanden was 90% genezen. Maar goed, er zijn dus uitzonderingen nog altijd zo'n 10% van de mensen met een HNP geneest niet spontaan en die gaan we opereren.

De huidige operatietechnieken zijn eigenlijk te simpel voor woorden, het meest gebruikelijk is het volgende; - Vanuit de rug wordt de tussenwervelschijf opgezocht en omdat die vanuit de rug gezien aan de buijkzijde in de wervelkolom zit moeten we eerst even langs wat hinderlijke obstakels; er zitten daar namelijk wat banden (die zijn er om de wervels op elkaar te houden, zoals ik vorige keer

schreef) en dus snijden we die door. Vervolgens zoeken we de tussenwervelschijf op en die trekken we eruit. Probleem opgelost. Dat wil zeggen; die band was er natuurlijk niet voor niets, en de tussenwervelschijf ook niet. Dus

ontstaat op de plek van de operatie littekenweefsel en de bewegelijkheid van de wervelkolom alsmede de stabiliteit nemen natuurlijk ook af. En al met al heb je een goede kans dat je later op een tussenwervelruimte hoger of lager weer last krijgt. Omdat de neurochirurgen later ook wel begrepen dat dit een wat lompe behandeling is kwamen ze met elegantere alternatieven; - Behandeling via de endoscoop, dat is een klein kijkbuisje waardoor je op kleine schaal ingrepen kunt doen, je hoeft dan niet al die bandentropen door te knippen en zo doende zijn er minder complicaties. - Verwijderen van de tussenwervelschijf middels de endoscoop en met een oplosende vloeistof waardoor deze als het ware oplost. - Later aangevuld met Laser waarbij de tussenwervelschijf wordt weg gelaserd.

In essentie zijn deze behandelmethoden nog steeds gebaseerd op het verwijderen van de tussenwervelschijf.

Maar er bestaat een nog elegantere behandelingsmethode; de nucleoplasty behandeling.

Bij deze behandeling wordt er een klein draadje in de uitgestulpte tussenwervelschijf geschoven, dan worden er via die draad radiogolven in de schijf gezonden. Hieraan verdampd een deel van de tussenwervelschijf waardoor er uiteindelijk meer ruimte overblijft voor de rest en de uitstulping weer terug kan trekken. Als laatste bestaat er nog de behandeling middels de kunst discus, de kunstmatige tussenwervelschijf. Theoretisch is het natuurlijk het meest logisch, op deze manier behoud je de natuurlijke bewegelijkheid in de wervelkolom en vervang je alleen het kapotte schijfje.

In praktijk heeft het wel wat meer voeten in de aarde want hoe bevestig je zo'n ding en zorg je ervoor dat hij niet aan de wandel gaat? Er zijn inmiddels meerdere varianten van deze prothese en omdat er nog weinig lange termijn resultaten zijn voor deze behandeling wordt het in Nederland nog weinig gedaan.

Jaco Beeker
info@drbeeker.nl
www.drbeeker.nl